

pojavi v Evropi v V. stoletju. Ako-
ravno pozna to bolezen že stari vek, je
zadivjala v večjem obsegu v dobi kri-
žarskih vojsk in je dosegla višek leta
1300.

Usoda gobavcev je bila obupna. Več-
krat so jih proglasili mrtvim s tem,
da so jim metali zemljo pod noge. Mo-
rali so se izogibati cerkev, mlinov, pe-
karij in studencev. Nosili so posebno
obleko in Lazarjev klopotec, s katerim
so naznanjali svoje bližanje. V nekat-
rih deželah so gobavce enostavno se-
žgali. Prvo strogo ločena hiša (izolir-
nica) je bila zgrajena za gobavce na
Španskem leta 1067. Začetkom 15. sto-
letja je bilo v Franciji in po Nemčiji
10.000 izolirnic za gobavce. Iz tega šte-
vila se da sklepati, kako silno je bila
tedaj razširjena ta nalezljiva.

Novi vek.

Začetek novega veka tudi ni bil ob-
varovan pred večjimi nalezljivimi bo-
lezmi. Kmalu po odkritju Amerike je
začela razsajati po Evropi spolna bo-
lezen sifilis. Začetkom 16. stoletja se
je pojavila na evropskih tleh pegasta
mrzlica, ki je sledila vojaštvu v 30let-
ni vojni. Huda šiba božja so bile črne
koze, ki so neusmiljeno zdesetkovale 1.
1493 Nemčijo.

Griža in kolera.

Prvi pojav griže je beležiti v l. 1510,
dalje leta 1580, a še le v 19. stoletju
postane griža res opasna nalezljiva.

Kolera je priromala iz Azije prvič v
Evropo leta 1829 in se je razširila v o-
nih letih po celem svetu. Pegasta mrz-
lica je obiskala Evropo v preteklem
stoletju dvakrat in sicer 1847-48 in pa
1878-79.

V primeri s prejšnjimi stoletji je bi-
lo v 20. stoletju na srečo še malo na-
lezljivih bolezni kljub svetovni vojni,
v kateri sta zahtevali mnogo žrtev ko-
lera in griža.

Leta 1905 se je pojavilo otrpnenje
tilnika in je umrlo v šlezijem okra-
ju Oppeln od 2102 obolelih 1789 oseb.

Danes že zatrejo vsak pojav nalez-
ljive bolezni in radi tega je pa tudi
divjanje teh šib božjih v večjem obse-
gu zaradi velikanskega napredovanja
zdravniške vede izključeno!

Maribor. Pokojni zlatomašnik Jožef Plešič
je bil slovesno pokopan v četrtek popoldne
ob zelo veliki udeležbi. Pogreb se je vršil iz
franciškanske bazilike na Pobrežje. Ob od-
prtem grobu je spregovoril blagemu in skro-
mnemu jubilaru v srce segajoče besede g.
župnik p. Valerijan.

Št. Peter pri Mariboru. 70letnico Slomškove
smrti smo proslavili dne 18. 9., dopoldan v
cerkvi, popoldan pa je priredilo Slomškovo
proslavo prosvetno društvo »Skala«. Pa tudi
zadnje nedeljo smo proslavljali Slomškov
spomin s cerkveno slovesnostjo. Tako se je
šentpeterski rod dostojno oddolžil velikemu
Slomšku, ki je kot škof v Mariboru kaj rad
zahajal v prijazni Št. Peter. — Nekdanja pred-
nica tukajšnje naselbine čč. š. sester, S. M.
Pulherija Ploder, sestra provincijalne pred-
nice č. s. M. Melanije, je dne 15. 9. slavila po-
memben jubilej: 50letnico preobleke in za-
obljube ter 70letnico rojstva. Slavljenka je
rodom od Zgornje Sv. Kungote. Rojena je le,
ta 1862, preoblečena leta 1882 v kongregaciji
šolskih sester v Eggenbergu pri Gradcu, kjer
je delovala in Bogu služila celih 40 let. Sedaj
je že nad 10 let v naši državi ter vrši točasno
v slovenjebistriškem samostanu službo gospo-
darske upraviteljice. Slavljenki želimo tudi
šentpeterčani še mnogo zdravih let v krogu
svojih sester. — V Nebovi je umrla po dalj-
ši bolezni skrbna žena in dobra mati Tram-
puž Alojzija, stara 80 let. Rajnka je vse svoje
življenje posvetila domu, družini in Bogu.
Naj dobra ženica, ki je bila pokopana prete-
čeno nedeljo, počiva pod vzožjem cerkve M.
B. na Gorci v miru! — Kakor vsako leto se
bo tudi letos vršil v samostanu čč. šš. sester
gospodinski tečaj, ki bo trajal tri mesece. V
tečaj se sprejmejo kmetska, pa tudi delavska

in viničarska dekleta. Ker je treba tudi dekle-
tom z dežele več znanja iz praktičnega gospo-
dinjstva in iz drugih panog, in ker rabijo tu-
di kmetski domovi izobraženih gospodinj, se
dekletom vstop v gospodinski tečaj kar naj-
bolj priporoča!

Št. Peter pri Mariboru. Razrešena sta bila
člana občinskega odbora gg. Sande Jakob in
Ornig Jožef, ki se sej občinskega od-
bora že itak nista udeleževala. — V Tr-
čovi je umrla pri svoji hčeri 88letna Marija
Kramberger. Rajnka je bila mirna in globoko
verna ženica. Naj v miru počiva! — Sadna
kupčija še precej dobro uspeva. No, je pa bil
tudi že skrajni čas, da je prišel naš kmet do
denarja. — S trgatvijo homo še nekaj časa
počakali, ker je vreme še ugodno za vinogra-
de. Količina bo letos sicer manjša, pač pa bo
kakovost vinskega pridelka znatno boljša. Vi-
nogradniki naj se s prodajo vinskega mošta ne
prenaglijo. Enotna cena za vinski mošt naj
bo 3—4 Din za liter. Pod to ceno naj mošta
nihče ne proda in kupce, ki manj ponujajo,
odkloni.

Gornja Sv. Kungota. Preložitev ponovitve
nove sv. maše. Za dan 16. oktobra t. l. na-
znanjena nova sv. maša se preloži na dan 9.
oktobra t. l. ob devetih dopoldne, katero bo
daroval prč. g. Ferdinand Kolednik iz Mari-
bora. Matere in starši naše župnije, pridite,
da se vam ob pogledu na presrečno mater g.
novomašnika vzbudi v srcu srčna želja, vzgo-
jiti katerega naših otrok za duhovnika, ko
boste same gledale enkrat svojega sina v sve-
tišču Gospodovem, ker je pomanjkanje du-
hovnikov pri nas občutno.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Na ruperčko ne-
deljo smo pokopali vzor očeta, moža in žu-
pana občine Čermiljenšak g. Jožefa Voglarja.
Velika množica ljudi, skoraj vsa župnija, ga
je spremljala na zadnji poti. Vse je plakalo
za njim. Zapustil je žalujočo ženo in sedem
otrok, katere je vse neizrečno ljubil. Še pred
dnevi zdrav in vesel je po enodnevnem muč-
nem trpljenju v Gospodu zaspal. Bil je 7 let
župan, član načelstva domače hranilnice, ka-
tera ga je z člani načelstva in nadzorstva
spremljala s krasnim vencem na zadnji poti.
Katoliško prosvetno društvo ga je tudi spreml-
jalo z vencem, ker je bil dolgoletni njegov

stavlja ta zid ostanek
Davidovega zidu, ki je
star danes dobrih 3000
let. Arheologi so ta zid
doslej že večkrat iska-
li, a vednobrezuspeha.

13krat krog sveta.

V italijansko mesto
Genova se je pripeljal
še dni na krovu par-
nika »President Ha-
yes« g. Brittlebok iz S.
Franciska v Združenih
državah Severne Ame-
rike. 73letni starček je
že potoval 12krat krog
sveta in rajša sedaj že
trinajstič. Že pred leti
je pustil trgovino. Ker
ni znal, kako in s čim
bi ubijal čas, je začel
iz samega dolgega ča-
sa potovati okoli po
svetu. Izdal je že mi-
lijone za potovanja, na
katerih se poslužuje
vseh prometnih sred-

Celo vas preiščejo. Kam neki bi se naj bila iz-
gubila otroka? Ali sta bila še sploh pri življenju,
ko so ju zadnjič videli zjutraj? Če ju ni mož s
kačami umoril?

Stari kristjan, pri katerem imata siroti no-
čišče, zve o zagonetni zadevi in pošlje hitro sla k
patru Sahebu. On pride. Nikomur ni znano, kje
bi naj bila zaostala otroka. Še dosedaj ju ni na
spregled. Povprašujejo po celi okolici, če bi ne bili
siroti kje tamkaj na delu, ali ju je sploh kedo vi-
del. Pater zve le vedno znova doživljal s čarovni-
koma. Eno je sigurno, otroka sta pri življenju. Že
večkrat je čul o copernikih, ki so proizvajali po-
dobne čarovnije in slepila. Kje bi naj bila sedaj
otroka?

Še ena možnost ostane. Mogoče, da sta šla v
Sangamner; čeravno ne zna razloga, zakaj bi bila
to storila, mu nekaj šepetne in ga tolaži, da ju bo
našel. Prav v notrajnosti pa le ne verjame. Vzbu-
dil se mu je še drug sum, katerega pa ne upa iz-
dati. Čarovnika sta morala biti po pripovedova-
nju vaščanov mohamedana.

V Sangamnerju ju ne najde. Takoj pokliče

policijo in ji javi svojo domnevo. Oblast mu ob-
ljubi, da bo storila vse, da izsledi in reši zagonet-
no izginuli siroti.

Sahib.

Zopet sta sedela skupaj v kavarni in jedla
Tokrat sta bila le dva, svečenik Mohamed ter
eden od pridigarjev.

Za nekaj dni je zginil Omar. Ali je pojasnje-
val, da ga je odpoklicala dolžnost, Mohamed je
bil zadovoljen s pojasnilom, vesel, ker je ostal
vsaj eden, ki je plačeval zanj obed. Omar je bil
vendar pridigar in je moral vršiti službo kje iz-
ven mesta.

Alija je prekinil v pripovedovanju nenaden
pojav Omarja:

Nagovorjeni je prikinil molče, prisedel in ne
da bi se bil pred kosilom po predpisu umil, je
segel po jedi.

»Nikakor nisem pričakoval, da se boš tako
naglo vrnil!«

»Dolžnost sem hitro izpolnil.«

Te besede so bile vse. Kar je zvedel Moħa-

predsednik. Še le pred dvema letoma je odložil to delo. Kot katoliški mož je vzorno vzgojil svoje otroke, kateri so delovali v katoliških organizacijah, katerih napredek je pokojnemu bil vedno pri srcu. Ob grobu se je v imenu vseh poslovil od njega g. Vogrin, župan občine Zgornja Voličina. Vse je zasukalo ob tem prizoru. Moški zbor mu je zapel posmrtnico. Pogrebel so nabrali lepo svoto za katoliške misijone, da spreobrnjene duše molijo za blagor rajnega. Priporočamo ga v blag spomin in molitev!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tu smo dne 18. 9. pokopali Franca Vrbnjaka, kmeta v Ihovu. Veliko ljudi ga je spremljalo na zadnji poti. Domači dušni pastir je v nagrobni naglašal, da je rajni blizu 20 let bil ihovski župan, poln ljubezni za blagor občine, 22 let je kot odbornik sodeloval pri naši posojilnici, ves vnet za njen napredek. Bil je skrben gospodar, posebno se je zanimal za sadjarstvo. Pri naši sadjarski podružnici je bil ves čas podpredsednik. Tudi krajevni Kmetijski zvezi je nekaj let načeloval. Za svojo družino je prelepo skrbel, zato ga bo ohranila v najblajšem spominu. Bil je povsod mož na svojem mestu, ki se je zvesto oklepal naših katoliških načel. Bog nam še da mnogo enakih! Naj v miru počiva!

Libanija-Pavlovski vrh. Gotovo boste rekli, moji ljubi bralci, da so minila že leta, odkar se iz naše tihe dolinice ni nikdo oglasil. Čeravno sem s svojimi vrsticami nekoliko zastal, mi boste gotovo oprostili. Imamo namreč tudi pri nas nekaj važnih novic, katerih ne smemo kar tako za sebe obdržati. Imeli smo namreč blagoslovitev naše ljubke kapelice na Libanji, ki vsebuje v svoji notrajnosti krasno podobo Lurške M. božje in nad njo lep kip presv. Trojice, ročno delo pokojnega posestnika Skrinjarja, katerega zasluga je, da stoji tukaj to svetišče božje. Tudi sedaj so se vrli občani spomnili zlasti v tem letošnjem kritičnem letu, da bo treba dati prenoviti kapelico, kar spominja, da še nismo izgubili vere v Boga in njegovo presv. Mater. V prvi vrsti gre zahvala vlč. g. duhu. svetovalcu Bratuškcu, ki je v lepem in jedratem govoru opisal pomen kapelice. Enako tudi vsem darovalcem, ki so z darovi in gradivom pripomogli k prenovitvi. Posebej pa

smo še dolžni zahvalo mladini, ki se je veliko potrudila, da je bila hišica njene blažene priprošnjice tisti dan vsa okrašena, še celo zvonik, tako da res lahko zapeli »Oltar ino stene, so vse plene, tako se Marija časti!«

Leskovec, Sv. Andraž / Halozah. Prostovoljno gasilno društvo za okoliš župnije Leskovec, Sv. Andraž v Halozah, ki obstoja že od leta 1928, še do danes nima svoje zaželjene brizgalne in potrebnega orodja. Zato se pač obračamo do vseh milosrčnih ljudi, ki imajo v tej fari svoje vinograde in tudi iz sosednje fare, ki so bližje meje, da nam priskočijo na pomoč z nekaj literčki vinskega mošta. Vsaka kaplica nam bo dobro došla, ker jo bomo potem prodali in za izkupiček zopet kaj nabavili, da pridemo prej do zaželenega cilja. Ne zavrnete torej našega nabiralca. Vsak, ki bo daroval za društvo, dobi od nabiralca potrdilni listek. — Odbor Prostovoljnega gasilnega društva.

Sv. Marjeta nize Ptuja. Lepa slovesnost se je vršila pri nas dne 20. septembra. Sedemdeseto leto je zaključila naša vsem znana Terezija Murk v Gorišnici, dobrotnica mnogoteri manj premožnih in podpornica dijakov. Da, res, 70letnica! Pa vam je urna kakor dekle, pa skrbna, kakor da bi imela namen živeti vsaj še 50 let. Izgleda pa — da se nič ne hlinim — gotovo za 20 let mlajša. Ni čuda, da je dobila od nekega ravnatelja in bančnega podjetnika iz Maribora čestitko k »štiridesetletnici«. Laskavo priznanje! Ob tej priliki so se gostje, od blizu in daleč zbrani, tudi spomnili domačih revežev in zanje zbrali znesek 480 Din, ki se je kar prihodnjo nedeljo med nje razdelil. Ta je prava katoliška akcija! Posnemanja vredno! Bog čuvaj našo slavljenko še vnaprej!

Črešnjevci pri Slov. Bistrici. Nedelja dne 2. oktobra nam bo ostala še dolgo v spominu. Obhajali smo ta dan kar dve slavnosti: god farnega patrona, Mihaelovo nedeljo, in blagoslovitev prenovljenega stolpnega jabolka ter križa. Križ in jabolko, ki se sedaj tako lepo lesketata v zlatem solnčnem sijaju, je pozlatal g. Zamuda iz Križev, vrh stolpa pa ju je prav spretno montiral kleparski mojster Podhraški iz Slov. Bistrice. Izredno ljubeč je bil prizor, ko so belo oblečene deklice v proce-

siji med streljanjem in godbo nesle križ in jabolko pred cerkev, kjer je izvršil obred blagoslovitve domači g. župnik ob asistenci p. Konstantina Urankarja iz Maribora, kateri je tudi opravil sv. mašo in pridigo. Popoldan pa se je vrnila v šolskih prostorih prav lepa Slomškova proslava. Uvodoma je pevski zbor zapel več lepih pesmi, nakar je govoril o Slomšku kot vzoru slovenske mladine g. Mirko Geratich iz Maribora. Fantje in dekleta prosvetnega društva pa so vprizorila igro »Pri kapelici«. Vsi igralci so svoje vloge prav častno rešili. Zlasti Jurček je vsem ugajal. Tudi Ivan, Repar, Metka in Lipa so se dobro vživeli v svoje vloge. Vrlim fantom in dekletom vso priznanje. Le tako aprej!

Frankolovo. Občinski odbor občine Frankolovo pri Celju je v svoji seji dne 8. sept. t. l. soglasno sklenil, imenovati vlč. g. župnika Čech Václava častnim občanom občine Frankolovo v srčno zahvalo za desetletno požrtvovalno dušnopastirsko delovanje in v hvaležno priznanje zaslug v blagor občine Frankolovo. Tozadavna, krasno v tiskarni sv. Mohorja v Celju izdelana diploma v dragocenem okvirju je bila izročena vlč. g. župniku na njegov godovni dan sv. Václava dne 28. septembra 1932. Čestitamo!

Sv. Jurij ob Taboru. Naša Katoliška akcija je v nedeljo dne 25. septembra priredila lepo Slomškovo slavnost s sledečim sporedom: Šolarji so deklamirali: Veselja dom, Angelj varuh, Kje sem doma in Dva potepena šolarja. Fantje so deklamirali: Veseli hribček, Zdravica Slovencev, Slovence, tvoja zemlja je zdrava in Popotnica vojaška. Dekleta so prednašala: Zganjpije in Večernica. Mnogobrojnimi poslušalcem se je pokazal Slomšek kot življenjepisec, ki je opisal zdravnika Ipavica in grofa Radeckega. Fantje in dekleta so čitali Slomškove pregovore, primerne fantom, dekletom in vzgojiteljem. Govorniki so slikali Slomška kot učitelja v nedeljskih šolah, kot učitelja, kako moramo svoj materni jezik ljubiti in spoštovati. Vsi poslušalci so peli lepe Slomškove pesmi: Veselja dom, En hribček, Zdravica Slovencev, Popotnica vojaška, Večernica in Misijonsko pesem. Poldrugo uro trajajočo proslavo smo sklenili s Slomškovim geslom: Sveta vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličavne narodne o-

med o izletu in o nepričakovani vrnitvi. Razgovor je krenil na druge zadeve. In baš to so bile reči, ki so duhovnika izredno zanimala. Govorili so o kamnu modrih, ki razodeva posestniku vse dragocene dijamante, bisere in dragulje sveta. Baš sedaj ga hrani neki nepalizijski samotar pod gorovjem Himalaja, ki ne zna, kaj bi naj počel z njim. Govor se je pletel okrog Harun al Rašida, katerega je obdaroval prerok z zemeljskimi dobrotami in krog puščavnika v arabski puščavi, katerega sta obiskala ob priliki zadnjega romanja v Mekko, ki poseda košaro, iz katere riž nikdar ne izgine.

Pred vrati kavarne so se poslovili, a svečnika sta pridigarja zopet povabila na kosilo za prihodnji večer.

Komaj se je Mohamed nekoliko oddaljil, že je prijel Ali tovariša za roko in mu pošepnil:

»Zakaj si se vrnil tako naglo? Pripoveduj!«

Polglasno je poročal Omar:

»Skrbelo me je radi Šefkije, katerega mi je dal seboj Sahib. Bil je pa prav spreten in povrh je še znal molčati. Tri pošiljke so že odromale.

Z železnico je šlo vse prav izborno. Tudi v Guderatu stoje zadeve dobro. Ako bi tamkaj tudi iskali, bi ničesar ne našli. Vse smo izvršili počasi in previdno. Prišla sva v vas. Mislim da v Songao, Indijci prebivajo tamkaj. Postavila sva se z našimi umetnostmi; našla sva tudi dva otroka, sta sicer nekoliko velika, to je njun edini pogrešek, sva mislila, sicer sta pa kakor ustvarjena za nas. Sta siroti, ki sta delali zdaj tu in tam, za kateri se ne bo zanimal živ krst.

Na povabilo, naj nama pomagata nesti nekaj časa košare, sta šla brez obotavljanja z nama. Ko smo bili dalje iz vasi, sva otroka pobasala v košari in jima zamašila usta. Mladec je grizel ter vpil, a mu ni nič pomagalo. Daleč naokrog ni bilo nobenega človeka. Dobro četrto ure je bilo do voza. Naložila sva plen in se odpe-ljala. Med vožnjo sva izločila deco.

Do tukaj je šlo vse dobro. Deklica je jokala in fantek jo je skušal tolažiti. Slišal sem, česar bi rajši ne bil in kar nam lahko vse pokvari. Mladec je rekel:

(Dalje sledi.)

stev, izvzemši letala. Tekom let je prevozil in prehodil 1.800.000 km, ne da bi se mu bilo kaj pripetilo. Tri dni si je ogledoval Genovo in okolico in nato se je odpeljal z istim parnikom v Njujork.

Samomor rablja.

Bivši angleški rabelj John Ellis si je prerazal v Rochdale z britvijo vrat in izkryavel. Poskus samomora si je privoščil že pred 8 leti. Ellis je obesil, odkar je bil v službi rablja od leta 1901 do leta 1924, 203 na smrt obsojene. Med žrtvami je bil poleg velikih zločincev irski nacijonalist Roger Casement in več udeležencev irske vstaje.